श्रीदत्तो ऽपि ततः कांचिद् दुहित्रा सहितां स्त्रियं
सायं राजसुतावासे पाययित्वा मधु न्यधात् । 109
ततो ऽत्र दीपोद्देशेन दत्वा 'अग्निं वासवेश्मनि,
प्रच्छन्नं भावनिकया निन्ये राजसुता वहिः । 110
तत्क्षणं तां च संप्राप्य श्रीदत्तः स वहिःस्थितः
प्राक् प्रस्थितस्य निकटं प्राहिणोद् वाङ्कशालिनः । 111
ददौ मित्रद्वयं च 'अस्याः पश्चाद् भावनिकां तथा.
तन्मन्दिरे च दग्धा सा क्षीवा स्त्री सुतया सह । 112
लोकस् तु तां सखीयुक्तां मेने दग्धां नृपात्मजां.
प्रातश् च पूर्ववत् तत्र श्रीदत्तो ददृशे जनैः । 113
ततो रात्रौ द्वितीयस्यां स गृहीतमृगाङ्कः
श्रीदत्तः प्रययौ पूर्वं प्रस्थितां तां प्रियां प्रति । 114
तया च रात्र्या 'अतिक्रम्य दूरम् अध्वानम् उत्सुकः
विन्ध्याटवीम् अथ प्राप स प्रातःप्रहरे गते । 115
तत्र 'आदावू अनिमित्तानि पश्चात् पथि ददर्श तान्
सर्वान् प्रहाराभिहतान् सहभावनिकान् सखीन् । 116
ते च दृष्ट्वा निजगदुस् तं संभ्रान्तम् उपागतं,
मुषिताः स्मो निपत्य 'अश्व बद्ध्वारोहसेनया । 117
एकेन च 'अश्वरोहिणा राजपुत्री भयाकुला
अस्मास्वू एतदवस्थेषु नीता 'अश्वम् अधिरोप्य सा । 118

Digitized by Google